

OPINIE

KOMITET REGIONÓW

INTERACTIO – POSIEDZENIE ZDALNE – 144. SESJA PLENARNA KR-U, 5.5.2021–7.5.2021

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych z perspektywy lokalnej i regionalnej

(2021/C 300/03)

Sprawozdawczyni generalna:	Anne KARJALAINEN (FI/PES), radna miasta Kerava
Dokument źródłowy:	Wniosek prezydencji portugalskiej o wydanie opinii Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Plan działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych” COM(2021) 102 final

ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Uwagi ogólne

1. Wyraża zadowolenie, że prezydencja portugalska w Radzie Unii Europejskiej włączyła do swojego programu wdrożenie Europejskiego filaru praw socjalnych jako cel priorytetowy, i na wniosek prezydencji przygotował opinię w sprawie perspektywy lokalnej i regionalnej na Szczyt Społeczny w Porto. Należy zadbać o to, by na najwyższym szczeblu politycznym podjęto zobowiązanie do wspierania silnej Europy socjalnej i dobrobytu obywateli w bieżącym dziesięcioleciu.
2. Z dużym zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji Europejskiej na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych, w którym przedstawiono niezbędne długoterminowe strategie polityczne i konkretne instrumenty, które będą stanowić podstawę bardziej zrównoważonych systemów społeczno-gospodarczych w przyszłości we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej.
3. Stwierdza z satysfakcją, że w planie działania uznano znaczenie władz lokalnych i regionalnych we wdrażaniu i rozwijaniu inicjatyw oraz tworzeniu wartości dodanej. Władze lokalne i regionalne odegrają kluczową rolę we wzmacnianiu dynamiki regionów i osiągnięciu głównych celów ilościowych w zakresie zatrudnienia, umiejętności i ochrony socjalnej na rok 2030, pod warunkiem że zostaną udostępnione wystarczające środki finansowe na realizację planu działania.
4. Zwraca uwagę, że plan wdrażania będzie stanowił podstawę starań władz lokalnych i regionalnych w zakresie wdrażania polityki zatrudnienia i polityki społecznej oraz będzie te starania wspierał. Należy wyjść poza perspektywę obecnego kryzysu i podjąć inwestycje społeczne, aby wzmocnić wymiar społeczny, również po to, aby zapewnić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
5. Zauważa, że jasne, skoordynowane i ambitne wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych zwiększy zaangażowanie Unii Europejskiej w realizację Agendy 2030 ONZ i jej 17 celów zrównoważonego rozwoju, a także w sprawiedliwe społecznie wdrażanie Europejskiego Zielonego Ładu.

6. Stwierdza, że zasady pomocniczości i proporcjonalności określają poziom, na którym UE i państwa członkowskie zastosują proponowane instrumenty polityczne i środki legislacyjne w celu wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych.

Połączenie sił w Porto

7. Wzywa państwa członkowskie, partnerów społecznych i organizacje społeczeństwa obywatelskiego uczestniczące w Szczycie Społecznym w Porto, aby wspólnie zobowiązały się do przyspieszonego wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych w dziedzinach wchodzących w zakres ich kompetencji, stawiając na pierwszym miejscu człowieka. Większość narzędzi służących wdrażaniu zasad filaru znajduje się w rękach państw członkowskich, samorządów lokalnych i regionalnych, a także partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego. Powodzenie będzie zależało od zaangażowania władz na różnych poziomach i zainteresowanych stron oraz wspólnej odpowiedzialności wspieranej przez instytucje europejskie. Regiony i gminy są zdecydowane odegrać swoją rolę w budowaniu silnej i odpornej Europy socjalnej, która zagwarantuje sprawiedliwą transformację ekologiczną i cyfrową oraz ułatwi odbudowę po kryzysie związanym z COVID-19 zarówno pod względem gospodarczym, jak i społecznym. Działania te cieszą się wyraźnym poparciem społecznym – dziewięciu na dziesięciu obywateli UE uważa, że Europa socjalna jest istotna⁽¹⁾;

8. Zauważa, że Europa doświadcza największego pokoleniowego kryzysu zdrowotnego, społecznego i gospodarczego, który wystawia na próbę europejską solidarność. Wpływ pandemii COVID-19 na zatrudnienie, poziom ubóstwa i dobrostan psychiczny obywateli będzie odczuwalny jeszcze przez długi czas i będzie wymagać inwestycji społecznych i dotyczących zdrowia na wszystkich szczeblach sprawowania rządów, a także wszechstronnych skutecznych strategii i zasobów gospodarczych. Inwestycje i środki, które mają zostać wdrożone w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, muszą cechować się silnym wymiarem społecznym, aby przyczynić się do wzmocnienia systemów zabezpieczenia społecznego, zapewnienia dobrej jakości miejsc pracy, usprawnienia i zabezpieczenia usług użyteczności publicznej, zmniejszenia ubóstwa i promowania równouprawnienia płci. Należy skoncentrować się przede wszystkim na ochronie osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji – takich jak osoby zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym, rodzice samotnie wychowujący dzieci mający trudności z godzeniem obowiązków zawodowych z życiem rodzinnym, osoby z niepełnosprawnością, migranci, ofiary przemocy uwarunkowanej płcią itd. – oraz na tym, aby odbudowa miała charakter integracyjny i była społecznie sprawiedliwa. Podkreśla zasadnicze znaczenie fundamentalnego zaangażowania na rzecz gospodarczej swobody wyboru, jaka przysługuje władzom publicznym w zakresie zapewniania, zlecania i finansowania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym.

9. Zauważa, że Unia Europejska znajduje się w punkcie zwrotnym, w którym możliwe, a nawet konieczne jest przyjęcie nowego sposobu myślenia. W świecie kształtowanym przez globalne megatrendy systemy opieki społecznej wymagają gruntownego przeorganizowania. Inwestowanie w dobrostan obywateli i rozważenie korzyści płynących z gospodarki opartej na dobrostanie jest ważniejsze niż kiedykolwiek wcześniej. KR postrzega Szczyt Społeczny w Porto jako istotną okazję do uzgodnienia wspólnych celów, w ramach których dobrostan i równość obywateli staną się centralnym elementem polityki, a kwestie społeczne zostaną uznane za stały priorytet w Unii Europejskiej.

Wspólne cele, które zostaną potwierdzone w Porto

10. Wyraża poparcie dla trzech głównych celów w zakresie zatrudnienia, umiejętności i ochrony socjalnej przedstawionych w planie działania, które należy osiągnąć do końca bieżącego dziesięciolecia zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju ONZ. Zaproponowane nowe główne cele zakładają, że do 2030 r. co najmniej 78 % ludności UE w wieku 20–64 lat będzie mieć zatrudnienie, co najmniej 60 % wszystkich osób dorosłych będzie co roku uczestniczyć w szkoleniach, a liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym zmniejszy się o co najmniej 15 mln.

11. Zwraca uwagę, że osiągnięcie celu dotyczącego zatrudnienia będzie oznaczało tworzenie nowych miejsc pracy wysokiej jakości, poprawę zatrudnienia kobiet, ułatwienie dostępu osób młodych do zatrudnienia, przy odpowiednim uwzględnieniu młodych osób z grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, oraz zapewnienie pełnej integracji na rynku pracy grup niedostatecznie na nim reprezentowanych. Kryzys związany z COVID-19 wpłynął w szczególności na zatrudnienie kobiet, młodzieży, migrantów i osób z niepełnosprawnością. Należy również zwrócić uwagę na trudności napotymane przez osoby doświadczające dyskryminacji w dziedzinie zatrudnienia z innych powodów, takich jak: wiek, pochodzenie etniczne i rasowe, religia lub przekonania oraz orientacja seksualna.

12. Podziela opinię, że proponowane inicjatywy dotyczące zatrudnienia i kompleksowych negocjacji zbiorowych są istotne, by zapewnić lepszą ochronę pracowników. Nowe formy zatrudnienia, mobilność pracowników, gospodarka platformowa, elastyczna organizacja czasu pracy i praca zdalna wymagają dialogu między partnerami społecznymi i ścisłego zaangażowania we wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych. Wyraża również ubolewanie, że oprócz oceny doświadczeń związanych z europejskim instrumentem tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE) – w planie działania nie rozważa się debaty na temat stałego europejskiego systemu ubezpieczenia od utraty pracy.

⁽¹⁾ Badanie Eurobarometr dotyczące kwestii społecznych, marzec 2021 r.

13. Zwraca uwagę, że nowe strategie przemysłowe, strategie dotyczące gospodarki o obiegu zamkniętym i strategię na rzecz MŚP, a także gospodarka społeczna wspierają tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy i większą konkurencyjność. Strategie te powinny także przyczynić się do zmniejszenia różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w odniesieniu do miejsc pracy związanych z energią odnawialną i zielonych miejsc pracy.

14. Wskazuje na istniejące kryteria odpowiedzialności społecznej w zamówieniach publicznych oraz na ich wkład w zapobieganie dumpingowi socjalnemu. Dlatego sugeruje, by zamówienia publiczne zostały w większym stopniu uzależnione od stosowania sprawiedliwych wynagrodzeń i innych warunków zatrudnienia określonych przepisami prawnymi lub w drodze układów zbiorowych pracy, w tym w łańcuchach podwykonawstwa.

15. Podkreśla potrzebę zapewnienia równowagi między życiem zawodowym a prywatnym oraz ułatwiania kobietom dostępu do rynku pracy, zważywszy że to kobiety stanowią przeważającą większość opiekunów rodzinnych. Szczególną uwagę należy poświęcić osobom samotnie wychowującym dzieci i rodzinom wielodzietnym. Podniesienie wskaźnika zatrudnienia kobiet i zmniejszenie luki płacowej przyczyni się również do poprawy świadczeń emerytalnych kobiet i zmniejszy ryzyko ubóstwa na emeryturze.

16. Zaleca jak najszybsze wdrożenie gwarancji dla młodzieży i zwrócenie szczególnej uwagi na środki mające na celu poprawę sytuacji osób młodych w wieku 15–29 lat, które nie pracują, nie kształcą się ani nie szkolą. Modernizacja praktyk zawodowych oraz polepszenie programów staży zwiększy szanse osób młodych na znalezienie pracy w sektorach wzrostu, co jest istotne w sytuacji, gdy bezrobocie młodzieży gwałtownie wzrosło w całej Europie podczas kryzysu związanego z COVID-19. Wzywa również do przedsięwzięcia środków mających zagwarantować, że rozwiązania promujące zatrudnienie młodzieży nie będą sprzyjały niepewnym formom zatrudnienia.

17. Podkreśla, że odbudowa po kryzysie związanym z COVID-19, transformacja ekologiczna i cyfrowa oraz zmiany demograficzne będą mieć różny wpływ na regiony i sektory w Europie, co będzie wymagać realokacji siły roboczej i znacznego przekwalifikowania. Wzywa państwa członkowskie, władze lokalne i regionalne oraz partnerów społecznych do wypracowania rozwiązań zapewniających dorosłym, zwłaszcza zaś osobom starszym nieaktywnym zawodowo, dostęp do podnoszenia i zmiany kwalifikacji, z wykorzystaniem dobrych praktyk i systemu EASE⁽²⁾.

18. Proponuje, aby włączyć cele w zakresie kształcenia i umiejętności nie tylko do wdrażania europejskiego obszaru edukacji, lecz także europejskiej przestrzeni badawczej i europejskiego programu na rzecz umiejętności, tak aby nie pozostawić nikogo w tyle wskutek transformacji ekologicznej i cyfrowej.

19. Zwraca uwagę, że władze lokalne i regionalne mają do odegrania kluczową rolę w opracowaniu strategii dotyczących umiejętności i zapewnieniu szkoleń. KR apeluje, aby wykorzystywać praktyki zawodowe w ramach EASE⁽³⁾ i europejskie ramy programów przygotowania zawodowego⁽⁴⁾, tak aby w szczególności MŚP mogły oferować praktyki zawodowe osobom młodym, a także aby poprawić sytuację na rynku pracy grup niedostatecznie reprezentowanych.

20. Podkreśla znaczenie zapewnienia skutecznego wdrożenia europejskiej strategii na rzecz równouprawnienia płci, ze szczególnym naciskiem na włączenie kobiet znajdujących się w trudnej sytuacji (ofiary przemocy uwarunkowanej płcią, matek samotnie wychowujących dzieci itp.). Należy włączyć równouprawnienie płci i uznanie nonkonformizmu płciowego w główny nurt realizacji filaru.

21. Zwraca uwagę, że mimo podejmowanych starań w Europie nie udało się wyeliminować ubóstwa i wykluczenia społecznego, a pandemia COVID-19 prawdopodobnie jeszcze pogorszy sytuację. Cel dotyczący ograniczenia ubóstwa mógłby obejmować bardziej ambitne założenia, zwłaszcza biorąc pod uwagę szkody społeczne spowodowane pandemią. Jednocześnie ograniczenie liczby osób dotkniętych ubóstwem o co najmniej 15 mln, z czego co najmniej jedną trzecią powinny stanowić dzieci, musi być głównym priorytetem na najbliższe dziesięciolecie i wymaga skupienia się na podstawowych przyczynach ubóstwa oraz na skutecznych środkach i kompleksowych działaniach na obszarach znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji w celu zwalczania ubóstwa. Krajowe systemy wsparcia dochodu i związane z nimi usługi stanowią ostateczny środek zapewniający godne warunki życia.

⁽²⁾ Skuteczne aktywne wspieranie zatrudnienia w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (EASE) C(2021) 1372.

⁽³⁾ Tamże.

⁽⁴⁾ Zalecenie Rady w sprawie europejskich ram jakości i skuteczności programów przygotowania zawodowego, 2018.

22. Zwraca uwagę na zasadniczą rolę publicznych usług socjalnych na szczeblu lokalnym i regionalnym we wdrażaniu kluczowych zasad dotyczących praw socjalnych w celu złagodzenia negatywnych skutków społecznych pandemii. Mają one zasadnicze znaczenie dla uczynienia naprawy gospodarczej bardziej sprawiedliwą i sprzyjającą włączeniu społecznemu poprzez wspieranie zatrudnienia, zdrowia i włączenia społecznego osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji.

23. Kładzie nacisk na znaczenie skutecznego wdrożenia europejskiej gwarancji dla dzieci i strategii UE na rzecz praw dziecka poprzez krajowe plany opieki nad dziećmi, które promują równe szanse dla wszystkich dzieci i pozwalają przerwać międzypokoleniowy cykl marginalizacji, zapewniając dostęp do podstawowych usług dzieciom zagrożonym ubóstwem lub wykluczeniem społecznym. Wszystkie dzieci muszą mieć dostęp do wysokiej jakości opieki nad dziećmi, wczesnej edukacji i edukacji przedszkolnej, zdrowego odżywiania i zajęć pozaszkolnych. Szczególną uwagę należy zwrócić na dzieci znajdujące się w trudnej sytuacji, takie jak dzieci bezdomne i dzieci bez opieki rodzicielskiej, w celu zapewnienia im opieki środowiskowej i rodzinnej oraz zagwarantowania, że żadne dziecko nie zostanie pozostawione samemu sobie. Zapobieganie wszelkim formom przemocy i dyskryminacji i ich zwalczanie, promowanie wymiaru sprawiedliwości przyjaznego dzieciom oraz zwiększenie udziału dzieci w życiu społecznym również stanowią kluczowe priorytety, co wyraźnie stwierdzono także w nowej kompleksowej strategii UE na rzecz praw dziecka. Należy chronić prawa dziecka również w świecie cyfrowym.

24. Podkreśla również potrzebę skutecznego zajęcia się potrzebami coraz bardziej starzejącego się społeczeństwa i zapewnienia osobom starszym odpowiedniej jakości życia poprzez zagwarantowanie im prawa do wysokiej jakości opieki społecznej, opieki dziennej i opieki długoterminowej, które to sektory opieki zostały w znacznym stopniu dotknięte pandemią i borykają się z niedoborem wykwalifikowanej siły roboczej.

25. Zwraca uwagę, że gminy i regiony mają do odegrania istotną rolę w świadczeniu usług użyteczności publicznej, a na realizację tego ważnego zadania muszą przeznaczyć odpowiednie środki finansowe. Inwestycje w zieloną infrastrukturę oraz infrastrukturę cyfrową i społeczną zmniejszą dysproporcje między regionami i poprawią dostęp do przystępnych cenowo usług użyteczności publicznej na obszarach wiejskich, zaniedbanych obszarach miejskich, obszarach podlegających przemianom przemysłowym oraz obszarach o poważnych i trwałych niekorzystnych warunkach przyrodniczych lub demograficznych, takich jak regiony najbardziej oddalone czy też regiony oddalone i odizolowane, w których dostęp do zasobów cyfrowych jest często bardziej ograniczony.

26. Stwierdza, że gminy i miasta odgrywają istotną rolę w miejskim planowaniu przestrzennym i zapewnianiu zrównoważonych i przystępnych cenowo mieszkań publicznych i spółdzielczych. Należy zapewnić wszystkim obywatelom godziwe warunki mieszkaniowe dostosowane do ich specyficznych wymagań. Obejmuje to potrzeby osób starszych i osób z niepełnosprawnościami, tak aby wspierać ich niezależność i by nie musiały one korzystać z opieki instytucjonalnej, a także potrzeby rodzin wielodzietnych, rodziców samotnie wychowujących dzieci, ofiar przemocy uwarunkowanej płcią oraz młodych ludzi, którzy byli objęci środkami ochrony w okresie ich niepełnoletności. Rozwiązania w zakresie mieszkalnictwa muszą być włączone do lokalnych planów rozwoju mających na celu tworzenie środowisk o dobrych warunkach do życia. Integracyjne, ochronne i partycypacyjne podejście powinno być stosowane nie tylko w unijnej strategii dotyczącej fali renowacji, ale również poprzez zdecydowane zaangażowanie UE i państw członkowskich w budowę nowych domów, w tym na wynajem długoterminowy. Zasadnicze znaczenie ma umożliwienie władzom lokalnym i regionalnym lepszego łączenia różnych źródeł finansowania i tworzenia zrównoważonych warunków mieszkaniowych. Problem bezdomności należy rozwiązywać w sposób zintegrowany i całościowy, poprzez skupienie się na poprawie stanu zdrowia i sieci wsparcia społecznego osób bezdomnych. Przykładem jest tu podejście „najpierw mieszkanie”, które okazało się skuteczne w ograniczaniu długotrwałej bezdomności. W związku z tym władze lokalne i regionalne powinny być częścią europejskiej platformy zwalczania bezdomności. Komitet ubolewa, że plan działania nie określa ilościowego celu w zakresie przeciwdziałania bezdomności.

27. Podkreśla, że podmioty lokalne i regionalne mają duże możliwości oddziaływania na poziom emisji w nadchodzących dziesięcioleciach poprzez zrównoważone planowanie i inwestycje w zakresie produkcji energii, budownictwa i transportu. Środki podejmowane w ramach europejskiej fali renowacji budynków mogą zwiększyć liczbę miejsc pracy, poprawić jakość życia i rozwiązać problem ubóstwa energetycznego, wspierając inwestycje w efektywność energetyczną w gospodarstwach domowych o niskich dochodach. Aby chronić prawa najemców i uniknąć gentryfikacji, należy stosować neutralność wydatków mieszkaniowych (włączając w to koszty czynszu, energii i koszty operacyjne) w przypadku wsparcia publicznego w kontekście fali renowacji.

28. Zauważa, że pandemia COVID-19 jeszcze bardziej pogłębiła przepaść cyfrową. Proponuje wspieranie spójności cyfrowej jako celu Unii Europejskiej, tak aby dysponować odpowiednią infrastrukturą cyfrową pozwalającą zagwarantować, że e-usługi i edukacja cyfrowa będą dostępne dla wszystkich. Szczególną uwagę należy zwrócić na dostęp do narzędzi cyfrowych dla grup defaworyzowanych i słabszych grup społecznych.

Tablica wskaźników społecznych

29. Zwraca uwagę, że średnie krajowe wskaźników społecznych nie odzwierciedlają wszystkich wyzwań społecznych w Unii Europejskiej. Może to prowadzić do mylących wyników niepozwalających dostrzec nierówności społecznych i regionalnych, które często występują w państwach członkowskich. Regionalna tablica wskaźników społecznych może przyczynić się do opracowania silnej polityki monitorowania regionalnego, zapewniając wdrażanie filaru praw socjalnych na wszystkich poziomach oraz ukierunkowanie inwestycji regionalnych na realizację zasad filaru. Monitorowanie regionalne powinno wykorzystywać już zgromadzone dane i nie nakładać na regiony obciążeń administracyjnych.

30. Uważa, że konieczne jest promowanie silnej, skutecznej i jasnej wspólnej polityki europejskiej w celu zapewnienia właściwego zarządzania przepływami migracyjnymi wspólnie przez państwa członkowskie i regiony. Jeszcze raz przypomina, że „cele paktu o migracji i azylu, w szczególności solidarność między państwami członkowskimi i wdrożenie kompleksowego podejścia łączącego działania w obszarach migracji, azylu, integracji i zarządzania granicami, mogą zostać osiągnięte przez państwa członkowskie, pod warunkiem że będą one działały razem w ramach wspólnego europejskiego systemu azylowego i że w mechanizmie solidarnościowym lepiej uwzględnione zostaną interesy i możliwości ich wszystkich”⁽⁵⁾.

31. Dostrzega, jak ważne jest dodanie większej liczby wskaźników i wykorzystanie instrumentów promowanych przez samą Unię Europejską, takich jak regionalny wskaźnik postępu społecznego, które muszą w szerokim zakresie obejmować wszystkie 20 zasad filaru praw socjalnych. Dane dla każdego wskaźnika należy przedstawiać w podziale na obszary zainteresowania, w tym płeć, ponieważ równouprawnienie płci jest jedną z nadrzędnych zasad filaru. KR podkreśla potrzebę dalszego rozwijania bazy wiedzy i wskaźników zawartych w zaleceniach dla poszczególnych krajów, aby umożliwić skuteczniejszą realizację celów filaru praw socjalnych. Władze lokalne i regionalne powinny aktywnie uczestniczyć w debacie na temat udoskonalenia tablicy wskaźników społecznych.

Zarządzanie społeczno-gospodarcze

32. Zauważa, że europejski semestr oraz Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności są obecnie najważniejszymi dostępnymi narzędziami legislacyjnymi, które mogą zachęcać rządy państw członkowskich do urzeczywistniania zasad Europejskiego filaru praw socjalnych w Unii Europejskiej, wspierać je i nadawać im kierunek. KR wzywa do priorytetowego traktowania Europejskiego filaru praw socjalnych w ramach europejskiego semestru, aby odbudowa po obecnym kryzysie rzeczywiście sprzyjała włączeniu społecznemu i prowadziła do zwalczania wykluczenia społecznego, ubóstwa i nierówności.

33. Ponawia swój apel o lepszą koordynację polityki gospodarczej i społecznej między szczeblem europejskim a krajowymi organami władzy w ramach europejskiego semestru oraz wzywa do większego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w tę koordynację poprzez zarządzanie dzielone oparte na zasadzie pomocniczości. Zgodnie z tą zasadą zadania związane z planowaniem strategicznym i wdrażaniem muszą być przekazywane nie tylko państwom członkowskim, lecz także władzom lokalnym i regionalnym, które są najlepiej przygotowane do skutecznego reagowania na lokalne potrzeby i wyzwania⁽⁶⁾.

34. Wzywa do ustanowienia, w kontekście zrównoważonego finansowania, taksonomii społecznej jako narzędzia umożliwiającego zwiększenie inwestycji w infrastrukturę społeczną, taką jak opieka zdrowotna, edukacja czy mieszkalnictwo. Takie narzędzie mogłoby pomóc w sprostaniu wyzwaniom związanym z dostępnością podstawowych usług poprzez nagradzanie wykorzystywania nowych technologii i nagradzanie wysiłków na rzecz wspierania wykwalifikowanej siły roboczej i rozwiązania problemu niedoboru pracowników, a jednocześnie pomóc w lepszym uznaniu inwestycji w infrastrukturę społeczną za wartościowe aktywa inwestycyjne.

Finansowanie

35. Zachęca do korzystania z wieloletnich ram finansowych i Europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy, aby wdrożyć Europejski filar praw socjalnych na poziomie krajowym, przyczyniając się do transformacji ekologicznej i cyfrowej, sprawiedliwości społecznej i zwiększenia odporności.

36. Zachęca organy odpowiedzialne za programowanie, by sygnalizowały wydatki dokonywane w ramach funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na rzecz wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych.

37. Apeluje o przeznaczenie większych środków z budżetów krajowych i funduszy UE na rzecz poziomu lokalnego i regionalnego, aby sfinansować lokalne działania, usługi i inwestycje społeczne w celu wsparcia przede wszystkim słabszych grup społecznych, z poszanowaniem zasad równości szans i niedyskryminacji.

⁽⁵⁾ CoR 4843/2020.

⁽⁶⁾ CoR 2167/2020.

38. Podkreśla, że planując przydział środków finansowych, należy w większym stopniu korzystać z ocen skutków dystrybucji, aby lepiej uwzględnić wpływ reform i inwestycji społecznych na różne grupy.

Bruksela, dnia 7 maja 2021 r.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*
